

Koti Katulapselle

tiedotuslehti | lokakuu 2020

**Korona-uutisia
Kolumbiasta**

**Poikien talon hanke
Intiassa nyt kähti
eteenpäin**

**Covid-19 koettelee
pahiten köyhistä
köyhimpiä**

Kolumbia

Teksti: Liliana Sevilla

Koronatilanteen helpotuttua Por una Sonrisa järjesti lapsille syntymäpäiväkekkeit. Tällä kertaa juhlittiin kodeissa.

Koronauutisia Kolumbiasta

Ensimmäinen koronatartunta Kolumbiassa havaittiin 6. 3. 2020, ja kaksi viikkoa sen jälkeen pääkaupunkiin Bogotáan määrättiin karanteeni. Ennen karanteenin alkua tunnelma oli kuin maailmanlopun edellä, sillä kauppoihin päästettiin vain vähän ihmisiä kerrallaan, ja syntyi pitkiä jonoja. Monia tuotteita oli vaikea tai mahdoton löytää. Osa bogotalaisista pakkasi laukkunsa ja muutti sukulaisten tai ystävien luo Bogotáan ulkopuolelle. Kun karanteeni sitten alkoi viikonloppuna, kaduilla ei näkynyt jalankulkijoita, ja ravintolat, koulut, baarit, elokuvateatterit ja kauppakeskukset olivat suljettuina.

Varotoimista huolimatta epidemia levisi pääkaupungin ulkopuolelle, ja karanteeni laajen-

nettiin koko maata käsittäväksi. Tilanne oli huolestuttava, sillä hoitokapasiteettia ei ollut riittävästi, ja oli paljon köyhyyttä, työttömyyttä ja toivottomuutta.

Parin kolmen ensimmäisen karanteeniviikon aikana kaikki sujui rauhallisesti, ja ihmiset pysyttelivät kodeissaan, mutta nyt karanteenia on kestänyt lähes viisi kuukautta, ja monet yritykset ovat keskeyttäneet toimintansa tai menneet konkurssiin. Tämän seurauksena työttömyys on lisääntynyt dramaattisesti.

Nälkää ja väkivaltaa

Monet Por una Sonrisan lasten vanhemmista olivat saaneet niukan toimeentulon vihannestorin

myyjinä, mutta tori suljettiin karanteenin alettua, ja perheet jäivät puille paljaille. Ulkonaliikkumis-kiellon ja muiden rajoitusten takia myös jätteiden kierrättäjien ja kaupustelijoiden työ vaikeutui tai estyi, eivätkä vanhemmat uskaltaneet käydä ulkona edes keräämässä hävikkiruokaa, johon monissa perheissä oli totuttu turvautumaan. Niissä perheissä, joissa työpaikka oli tallella, ongelmaksi muodostui päivähoidon puuttuminen, sillä Pepe-kerho oli joutunut sulkemaan ovensa.

"Mieheni ja minä myymme termospullosta kahvia kaupungilla, ja meidän on täytynyt jättää lapsemme yksin kotiin, ja olemme huolissamme heidän terveydestään. Emme kuitenkaan voi jättää työtämme, koska ilman sitä emme pystyisi ostamaan heille ruokaa. Lapsilla on kova ikävä läksykerhoa ja Pepe-kerhoa, jota nuorimmainen käy. Aluksi kuopuksemme ei ymmärtänyt tilannetta ja hän kyseli, milloin hän voisi taas mennä tunneille. Por una Sonrisa on lahjoittanut meille elintarvikkeita, ja siitä on ollut paljon apua."

"Meille korona-aika on ollut hyvin vaikeaa, koska olemme jätteiden kierrättäjiä, mutta emme ole voineet poistua kodistamme: poliisit ovat sulkeneet kadut eivätkä anna kenenkään tulla kadullemme tai poistua. Lapsille lähetetään internetin välityksellä koulusta oppimateriaalia, mutta meidän on vaikea saada sitä, koska meillä ei ole tietokonetta."

"Minulla oli myyntipaikka vihannestorilla, ja työpäiväni alkoi klo 2 aamuyöllä ja päättyi klo 10 aamulla, mutta koska tori suljettiin koronan takia, emme ole enää voineet tehdä työtä. Tilanne on hyvin vaikea, koska usein meillä ei ole kotona mitään syötävää. Kiitämme Por una Sonrisaa saamistamme avustuksista."

"Mieheni on puuseppä, mutta hänen on vaikea saada työtä. Minä olen kotona lasten kanssa. Koska olemme venezuelalaisia, ihmiset karttelevat meitä, koska he luulevat, että meillä on korona."

"Minun on täytynyt työskennellä kotiapulaisena. En ole saanut nähdä lapsiani kolmeen kuukauteen, sillä minulla ei ole tartuttamisriskin takia lupa poistua talosta, jossa työskentelen. Ikävöin kovasti lapsiani. Nuorin heistä oli sairaana, enkä ole voinut olla hänen luonaan. En voi kuitenkaan jättää työtäni, sillä ilman sitä minulla ei olisi rahaa lasten ruokaan. Yritän nyt saada uuden työpaikan vartijana."

Vastaavia tarinoita on paljon. Por una Sonrisa on joutunut keskeyttämään läksykerhon ja Pepe-kerhon toiminnan, mutta olemme jatkaneet perheiden tukemista lahjoittamalla elintarvikkeita ja lääkkeitä. Perheille on jaettu yli sata erää

elintarvikkeita. Joitakin lapsia on autettu toimittamalla heille opetusvideoita, ja perheille on annettu hengellistä ja emotionaalista tukea puhelimitse. El Amparo on haavoittuvainen monessakin mielessä; on huumeita ja väkivaltaa, ja koronaan sairastuneita on poikkeuksellisen paljon, koska turvaväleistä ei huolehdistu, eivätkä kaikki käytä käsidesiä ja kasvosuojauksia. Eniten pandemiasta ovat kärsineet lapset, koska he eivät ole päässeet kouluun. Kouluopetusta on annettu internetin välityksellä, mutta on paljon lapsia, joiden kotona ei ole tietokonetta tai tablettia eikä nettiyhteyttä, ja heidän kohdallaan koulunkäynti on keskeytynyt.

Me Por una Sonrisassa jatkamme rukoilemista jokaisen apumme piirissä olevan perheen puolesta. Rukoilemme, että tämä vaikea aika tarjoaisi tilaisuuden kokea Jumalan huolenpitoa, suojelua ja rakkautta. Tulemme edelleen jakamaan perheille avustuksia, koska monet ovat jääneet työttömiksi. Valitettavasti epidemia on johtanut myös perheväkivallan lisääntymiseen. Lapset ovat joutuneet näkemään pahoja asioita, koska he ovat viettäneet neljän seinän sisällä 24 tuntia vuorokaudessa. He eivät voi käydä koulua tai osallistua Por una Sonrisan toimintaan. Edes puistoihin he eivät pääse. Monissa kodeissa on ruoka loppunut.

Valoa tunnelin päässä

Tätä kirjoitusta viimeistellessäni, syyskuun toisella viikolla, koronarajoituksia ollaan pikku hiljaa purkamassa, mutta oppilaitoksissa etäopetus jatkuu, ja yhdistysten ja seurakuntien kokoon- tumiset ovat edelleen kiellettyjä. Eilen järjestimme perinteiset syntymäpäiväjuhlat Por una Sonrisan lapsille. Emme valitettavasti voineet edelleenkään kokoontua yhteen, mutta tiimimme vieraili kodeissa mukanaan lahjoja, ruokaa ja kakkua. Myös joulun edellä on tarkoituksemme käydä kodeissa jakamassa ruokaa ja lahjoja.

Kiitos kaikille teille Por una Sonrisan työtä tukeville suomalaisille. Tukenne ansiosta olemme voineet auttaa koronatoiminen takia suureen ahdinkoon joutuneita perheitä. Olemme myös maksaneet pientä palkkaa työntekijöille, koska ilman sitä heillä ei olisi rahaa edes ruokaan.

"Vaikka minä vaeltaisin kuoleman varjon laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Sinun väkevä kätesi ja paimensauvasi lohduttavat minua."

Psalmi 23:4 FINRK

Prathibha Kodali ja Sudhir Raju vetävät yhteensä 54 lapsen ja nuoren New Hope -kotia. Osa isommista nuorista asuu oppilaitoksensa yhteydessä ja käy kodilla viikonloppuisin.

Intian poikien talon hanke nytkähti eteenpäin

Siinä missä New Hope -kodin pihalla käy tavallisesti kova vilske, on nyt hiljaista. Viranomaisen julistama poikkeustila sulki Intiassa lähes kaiken julkisen toiminnan koulut mukaan luettuna. Viranomaiset määräisivät lastenkotien lapset ja nuoret lähetettäväksi koronaevakkoon maaseudun kyliin, jos sieltä suinkin löytyisi joku sukulainen, jonka luo he pääsisivät.

Lastenkodit määrättiin suljettaviksi rajoitusten ajaksi. Kaikki tapahtui hyvin nopeasti ja lyhyellä varoitusajalla. New Hope kodin väki varusti lapsille ja nuorille evästä matkaan ja sitten heidät kuljetettiin alueen kyliin, osa lähemmäs, toiset aina vuorilla sijaitseville adivasi-alueille asti. Nopeasti haalittiin heille myös puhelimia, jotta lapsiin saataisiin tarvittaessa yhteys ja voitaisiin varmistaa miten he pärjäävät. Ymmärrätte varmasti, ettei tilanne ollut helppo, olivathan nämä lapset tulleet lastenkodille juuri siksi, ettei heillä ole ollut ketään, joka heistä huolehtisi.

Monen tarina on traaginen ja taustalla kipeitä tilanteita. Rukoilemme lasten puolesta, että he olisivat turvassa ja että he saisivat sellaisia ihmisiä ympärilleen, joilla on sydäntä ja halua pitää heistä huolta. Jatkuva puute kun ei välttämättä jalosta

ihmistä, vaan siellä, missä leipäpalan ansaitsemisesta pitää taistella, voi olla myös paljon kovasydämisyyttä.

Nokkelat muksut saivat yhteyden lastenkotiin

New Hope -kodin tiimi on päässyt kiertämään 20 lähimmässä kylässä ja siellä olevat lastenkotimme lapset tuntuivat pärjäävän olosuhteisiin nähden hyvin. Heille on toimitettu ruoka-apua ja heistä huolehtiville sukulaisille annettu taloudellista tukea. Yhteydenpito adivasi-alueiden lapsiin oli sen sijaan ollut alkuun haasteellisempaa. Muksut olivat kuitenkin nokkelia ja keksivät pian ratkaisun: he kiipeivät riittävän korkealle löytääkseen mobiilikentän. Näin he saivat yhteyden lastenkodille ja kertoivat että sielläkin pärjällään. Moni lapsi ja nuori on autellut kylien maatoissa ja sadonkorjuussa, ja kuvaillut innoissaan, miten he ovat ansainneet taskurahaa työstään.

Toiveena on, että hiljalleen päästäisiin taas normaaliin. Koronan ohella Visakhapatnamia uhkasi myös voimakas syklooni. Sen tieltä jouduttiin koronan keskellä evakuoimaan pohjoisempana isot määrät ihmisiä, eikä kuolonuhreiltakaan valitettavasti siitä huolimatta välttytty.

Visakhapatnamin alue säästyí kuitenkin sykloonin vimmalta myrskyrintaman káánnnyttyä ylláttáen pohjoiseen, eikä se hipaissutkaan aluetta. Kiitámme Herraa hänen varjeluksestaan, onhan meillä vielä hyvin muistissa muutaman vuoden takainen Hudhud-myrsky, joka runteli aluetta ankarasti.

Elävää vettä janoisille

Kulunutta vuotta tarkastellessa meillä on monta kiitosaihetta. New Hope kodin toimintaanhan kuuluu lastenkotityön ohella paljon muutakin. Syksyllä lastenkodin maasturi, joka oli huonokuntoisena ja ruosteisenakin palvellut uskollisesti jo 15 vuotta, tuli tiensä päähän. Sillä ei enää voinut lähteä vuoristoseudulle. Vuokra-auto ei tule tällaisilla reissuilla kysymykseen, sillä auto vuokrataan kuskeineen, eivätkä kuljettajat mielellään lähde vuoristoon, missä ei ole kunnon teitä. Työn luonteen kannalta oli muutenkin tärkeää saada aivan oma ajoneuvo. Sitä valtavampi kiitosaihe olikin, kun lastenkodille saatiin kuin ihmeen kaupalla hankittua uusi maasturi. Se tapahtui juuri oikeaan hetkeen ennen joulua ja korona-aikaa!

Eräässä adivasi-alueen köyhässä syrjäkylässä oli pitkään kärsitty veden puutteesta. Sinne toivottiin porakaivoa, mutta hanke oli mahdoton toteuttaa hankalan sijainnin takia. Korkealla kukkuloilla sijaitsevaan kylään ei mene oikeata tietä, vain jonkinmoinen kinttupolku, eikä sinne pystynyt kuljettamaan porakaivokalustoa. Asiaa rukoiltiin pitkään ja sitten tapahtui jotakin yllättävää: löydettiin lähde, josta saatiin vesi johdettua putkea pitkin ko. kylään. Nyt kylään ollaan paraikaa rakentamassa säiliötä kuivaa kautta varten. Myös tähän projektiin Herra siunasi varat erään yksittäisen lahjoittajan kautta.

Edellä kerrotut ovat ihmeellisiä rukousvastauksia. Suurin kaikesta on kuitenkin se, että ihmiset saavat löytää elävän toivon elämäänsä Herramme Jeesuksen Kristuksen ristintyön kautta. Se on kuin elävän veden lähde, joka pulppuaa iankaikkista elämää ympärilleen. Kaikesta kiitos ja kunnia Herralle!

Poikien talon tontin hankinta

Isompana haasteena New Hope -kodilla on poikien talon vuokrasopimuksen päättymisen jo ensi vuonna. Prathibhan mukaan Intian viranomaiset ovat toistuvasti kyselleet, miksei poikien talolle ole vielä hankittu tonttia ja taloa rakennettu. Syynä on ollut yksinkertaisesti varojen puute. Olemme kuitenkin optimistisia asian suhteen.

Toiveena on, että tontti olisi hankittuna ja rakennus valmiina kesäkuun 2021 alkuun mennessä. Koti Katulapsille ry ja yhteistyökumppanimme One Way Mission ry keräävät nyt rahaa poikien kodin tonttiin. Hanke on mittava, ja kaikki tuki on tervetullutta. Yhdistyksemme tonttikeräys on tähän mennessä tuottanut jo runsaat 1.000,00 euroa. Pyydämme muistamaan asiaa rukouksin. Meillä on rukoukset kuuleva Jumala, ja kaikessa olemme Hänestä riippuvaisia. Luotamme siihen, että yhdessä voimme saada tämänkin haasteen Jumalan avulla selätettyä.

Kiitän sydämestäni jokaista tukijaa ja esirukoilijaa siitä, että olette kantaneet näitä lapsia ja nuoria eteenpäin. Lastenkodista ammattiinsa valmistuneet nuoret ja heidän elämänsä ovat meille rohkaisevana merkinä siitä, ettei vaivannäkö ole turhaa. Tulevaisuus voi näyttää meistä monesti epävarmalta. On kuitenkin hyvä muistaa, että on yksi, jolla on kaikki hallussa - Herramme Jeesus Kristus. Hän on kaiken keskellä osoittanut armoaan ja johdatusaan. New Hope kodin kaikki lapset ja nuoret samoin kuin työntekijät ovat pysyneet myös terveisinä. Vaikka elämme vaikeita aikoja, voimme luottaa siihen, että Herra pitää meistä huolen. Hän vakuuttaa sanassaan: "Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman."

Teksti: Irmeli Kojonen

Kuvat: Prathibha

New Hope -kodin nuorimmaisista poikia yhdessä lastenkodin pihamaalla ennen koronaevakkoa.

**RUOKA-APUA
KOLUMBIAAN**

**POIKIEN TALON
HANKE INTIASSA**

Avustusprojektit

Ruoka-apua Kolumbiaan - Keräämme varoja Sonrisa-perheille annettavaan ruoka- ja lääkeapuun, lasten joululahjoihin sekä Pepe-kerhon, läskykerhon ja lastenruokalan uudelleen käynnistämiseen siinä tapauksessa, että niiden toimintaa rajoittavat määräykset poistuvat. Voit tukea Por una Sonrisan työtä myös ryhtymällä kummiksi. Tukea tarvitsee mm. Yorberlis-tyttö, joka on vasemman puoleisessa kuvassa keskimmäisenä käsissään Por una Sonrisan lahjoittama ruokakassi. Hän on Venezuelan pakolaisia ja asuu El Amparossa vanhempiensa ja isosiskonsa kanssa. Perhe pakeni parisen vuotta sitten Kolumbiaan kotimaansa hätää, kurjuutta ja turvattomuutta, ja nyt se on joutunut toistamiseen suureen ahdinkoon.

Lisätietoa kummiudesta kotisivuillamme.

Intian poikientalon tonttiprojekti kaipaa kipeästi tukijoita!

Poikien talon vuokrasopimus päättyy keväällä ja pojat tarvitsevat oman lastenkotirakennuksen. Rakennusprojekti pitäisi aloittaa mahdollisimman pian tänä syksynä.

Kannatusjäsenmaksu Maksamalla 25 euron suuruisen kannatusjäsenmaksun autat yhdistystämme selviytymään hallinnollisista kuluista. Halutessasi voit liittyä vakituiseksi kannatusjäseneksi kotisivujemme kautta. Jumala lahjaasi siunatkoon!

LEIKKAA TÄSTÄ TILISIIRTO

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN NDEAFIHH	BIC FI51 1078 3000 2437 65
Saaja Mottagare	Koti Katulapselle ry Kauppiaankatu 6 C 34, 00160 Helsinki	Rahankeräyslupa: RA-2020-585 Intian tonttiprojektin viite 31778 Kolumbian ruoka-apukeräyksen viite 25564 Kannatusmaksuviite 50050
Maksajan nimi ja osoite Betalarsens namn och adress		
TILISIIRTO. GIRERING	Allekirjoitus Underskrift	Vitenumero Ref. nr
	Tältä nro Från konto nr	Eräpäivä Förfallodag
		Euro €

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betätningen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.

Covid-19 koettelee pahiten köyhistä köyhimpiä

Toimittanut: Leila Ponkala ja Irmeli Kojonen, kuva: Pixabay

Äärimmäisessä köyhydessä elävien määrä on vaarassa nousta Covid-19 pandemian vuoksi jälleen yli miljardiin ihmiseen ensimmäistä kertaa vuosiin.

YK ennakoi jo huhtikuussa, että koronakriisin jälkeinen talouslama tulee kurittamaan kaikkein dramaattisimmin jo ennestään kärsiviä maita. YK:n ruokaohjelman WFP:n johtaja David Beasley varoitti tuolloin, että jopa satoja miljoonia ihmisiä uhkaava nälänhätä voi viedä pahimpien kuukausien aikana jopa 300 000 ihmisen hengen päivittäin. Vuonna 2019 kriisiksi luokiteltavaa nälkää näki noin 150 miljoonaa ihmistä maailmassa. Vuoden 2020 loppuun mennessä WFP ennustaa lukeman kasvavan 270 miljoonaan. Vuodessa lisäystä olisi siis yli 80 prosenttia.

Vasta tulevaisuus näyttää, missä laajuudessa nämä uhkakuvat toteutuvat, mutta jo nyt sadat miljoonat ihmiset ovat köyhissä maissa joutuneet ennen näkemättömään taloudelliseen ahdinkoon. Elin-tarvikkeiden tuotantoketjut ovat katkenneet, ja kaupunkien päivätyöläiset ovat jääneet ilman tuloja. Heikon sosiaaliturvan maissa tuloja vaille jääminen merkitsee auttamattomasti aliravitsemusta ja nälkää.

Yksi koronatoimien seurauksista on lisääntynyt koulutuksellinen eriarvoisuus. Kuten Liliana aiemmin lehdessämme kertoi, koulujen sulkeminen ja siirtyminen etäopetukseen on Kolumbiassa katkaissut monen köyhän lapsen opintien, sillä

köyhillä perheillä ei ole varaa kalliiseen netti-yhteyteen, eikä myöskään tietokoneeseen tai tablettiin. Intian maaseudulla tilanne on vieläkin surkeampi.

Kehittyvissä maissa heikko-osaisten elämä on suoranaista taistelua jokapäiväisestä toimeentulosta jo normaalioloissa. Pandemian kaltaisessa pitkittyneessä poikkeustilanteessa ongelmat kärjistyvät entisestään. Intiassa yksi pahimmista ongelmista on ollut siirtotyöläisten vaellus. Tuhannet ihmiset muuttavat maan sisällä töiden perässä suur-kaupunkeihin. Korona-rajoitusten astuttua voimaan he jäivät vieraalle paikkakunnalle vailla työtä, toimeentuloa ja asuntoa. Rajoitusten myötä myös kaikki liikenne pysähtyi. Siirtotyöläisten ainoana mahdollisuutena oli kerätä vähäinen maallinen omaisuutensa ja lähteä lapsineen ja vaimoineen vaeltamaan jalkapatikassa satojen, jopa tuhansien kilometrien päähän kotiin.

Siirtotyöläisten ongelma osoittautui yhdeksi modernin Intian pahimmista katastrofeista. Tarinat heidän kärsimyksistään ja vaelluksestaan paahtavassa helteessä ilman ruokaa ja kenkiä ovat nousseet julkisuuteen niin Intiassa kuin muuallakin maailmassa. Hallitus vetosikin kristillisiin järjestöihin, että nämä auttaisivat näitä ahdinkoon joutuneita. Myös tukemamme New Hope -kodin avustustiimit ovat kiertäneet jakamassa ruoka-apua näille poloisille

Koti Katulapselle ry toimii vapaaehtoisvoimin

Yhdistyksen varsinaisen toiminnan tuotot olivat viime vuonna 47.559,48 euroa. Kolumbiaan lähetettiin avustuksia 32.245 euroa ja Intiaan 16.055 euroa. Keräyskulujen osuus lahjoitusvaroista oli noin 3%, mikä tarkoittaa sitä, että 97% kummi- ja projektilahjoituksista meni suoraan avustuskohteisiin. Alhaiset toimintakulut selittyvät sillä, että kirjanpitoa lukuun ottamatta kaikki työ Suomessa tehdään vapaaehtoisvoimin.

Liity työtiimiimme!

Etsimme joukkoomme jäsenrekisterin ylläpitäjää ja espanjan kielen taitoista Kolumbian kummisihteeriä. Jos olet kiinnostunut, ota rohkeasti yhteyttä!

Video Kolumbian-työstä

Miika ja Irmeli Kojoselta on valmistunut Kolumbian-työstämme kertova video, jossa mm. vierailaan läksykerhossa ja seurataan lasten hauskanpitoa Casa Blancan leirillä. Video löytyy kotisivuiltamme.

Haluaisitko Sinä kummiksi?

Moni intialainen ja kolumbialainen lapsi on vailla ainuttakaan kummia. Löytyisikö heidän joukostaan tyttö tai poika, jonka tukijaksi ja esirukoilijaksi juuri sinä haluaisit ryhtyä?

Kummina tarjoat hänelle uuden alun ja toivon.

Kummimaksu intialaisesta lapsesta on 44 euroa ja kolumbialaisesta lapsesta 35 euroa kuukaudessa.

Lisätietoa kummitoiminnastamme saat kotisivuiltamme tai soittamalla meille.

Toimitus ja taitto:

Henri Pelkonen, Leila Ponkala, Irmeli Kojonen

Kansikuva: New Hope -koti, Kolumbian kuvat: Marlon Hamon

Koti Katulapselle ry
Kauppiaankatu 6 C 34, 00160
Helsinki
Puh. 044-3667009
info@kotikatulapselle.com
www.kotikatulapselle.com